

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/99/2021
Identifikačné číslo spisu: 2508899996
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:2508899996.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v spore žalobkyne ESPA LINE, spol. s r.o., so sídlom Hotel Máj, Hlboká 49, 921 01 Piešťany, IČO: 34 148 752, zastúpenej advokátom JUDr. Vladimírom Gembickým, so sídlom E. Belluša 6752/8, 921 01 Piešťany, proti žalovanej SLOVENSKÉ LIEČEBNÉ KÚPELE PIEŠTANY, a.s., so sídlom Winterova 29, 921 09 Piešťany, IČO: 34 144 790, zastúpenej BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavovo námestie 25, 811 02 Bratislava, IČO: 36 833 533, o zaplatenie 164.083,36 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 21Cob/11/2020-1300 z 30. júna 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 21Cob/11/2020-1300 z 30. júna 2020 v napadnutom výroku II. o trovách konania z r u š u j e a v e c m u v t e j t o č a s t i v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 21Cob/11/2020-1300 z 30. júna 2020 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti tak, že žalobu zamietol (výrok I.) a žalovanej priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu (výrok II.).

2 V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že predmetom konania v danej veci bol nárok žalobkyne na zaplatenie zmluvnej pokuty za presne vymedzené časové obdobie. Jednou zo základných otázok, ktorá sa v konaní riešila, bolo posúdenie platnosti zmlúv, vrátane platnosti dojednania o zmluvnej pokute. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že dojednanie zmluvnej pokuty je platné, a preto žalobkyni vznikol nárok na jej zaplatenie v sume 117.837,58 eur s príslušenstvom.

3 Odvolací súd poukázal na to, že predmetom iného konania, vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 12Cb/76/2010, bol nárok žalobkyne voči žalovanej (totožnosť strán sporu) na zaplatenie zmluvnej pokuty, odvíjajúcej sa od tých istých zmluvných ustanovení ako v prejednávanej veci, len za iné časové obdobie (od 6.04.2006 do 5.07.2006). Rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 12Cb/76/2010-218 z 12.05.2014 bola žaloba zamietnutá, pričom súd prvej inštancie v odôvodnení

rozhodnutia konštatoval, že nedodržanie spôsobu konania spoločnosti, zapísaného v obchodnom registri v zmysle § 13 a § 191 Obchodného zákonníka, spôsobilo, že predmetná mandátna zmluva nebola úkonom CKSK, a.s. a nezakladala jej žiadne oprávnenie ako mandatára vo vzťahu k SLK, a.s. ako mandantovi. Pokiaľ ide o plnomocenstvo udelené Ing. Jánovi Šípošovi konať samostatne za CKSK, a.s., toto považoval za absolútne neplatné (v mene spoločnosti mali konať členovia predstavenstva, a to vždy najmenej dvaja spoločne). Na základe mandátnej zmluvy zo dňa 10.03.1997 a zmluvy o spolupráci pri obsadzovaní hotela zo dňa 15.03.1997 nevznikli žalovanej žiadne práva a povinnosti, vrátane povinnosti v určitom minimálnom priemere obsadzovať určité izby v hoteli Máj, a teda jej nevznikla ani povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu za nedodržanie tohto záväzku, keďže dojednanie o zmluvnej pokute je akcesorickým záväzkom, ktorý pri svojom vzniku predpokladá existenciu hlavného záväzku, na zabezpečenie ktorého má slúžiť. Rozsudok súdu prvej inštancie bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 31Cob/64/2014 z 11.02.2016 a nadobudol právoplatnosť dňa 7.03.2016.

4 Z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) sp. zn. 1Cdo/44/2010 z 31.01.2012 (publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 3/2013, pod č. 40) a z rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo/133/2009 z 29.04.2010 vyplýva, že ak v skončenom konaní účastníkov/strán došlo právoplatným rozsudkom k vyriešeniu hmotnoprávneho vzťahu (ako v tomto prípade), z ktorého sa (nový) nárok odvodzuje, je súd v tomto ďalšom konaní - pri zodpovedaní predbežnej otázky - týmto vyriešením viazaný. Teda, v prípade, ak sa už raz v právoplatne skončenom konaní konštatovala absolútna neplatnosť dojednania zmluvnej pokuty, resp. zmluvy, ktorej obsahom bolo aj dojednanie o zmluvnej pokute, a žaloba bola zamietnutá (s tým, že nárok na jej zaplatenie nevznikol), nemožno v inom konaní dospieť k záveru o jej platnosti a zaviazat' žalovanú na plnenie. Nové právne posudzovanie v inom (ďalšom) konaní tých istých účastníkov/strán je neprípustné. Splnomocnenie alebo poverenie dané len jednému členovi predstavenstva (Ing. Ján Šípoš) je neprípustné tam, kde sa obchádza vôľa akcionárov (vyjadrená v stanovách), aby o veciach spoločnosti rozhodovali určité osoby ako kolektívny štatutárny orgán. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti podľa § 388 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) zmenil tak, že žalobu zamietol (výrok I. rozhodnutia).

5 O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že procesne úspešnej žalovanej priznal právo na náhradu trov (prvoinštančného a odvolacieho) konania v plnom rozsahu voči neúspešnej žalobkyni (výrok II. rozhodnutia), keďže nezistil dôvody v zmysle § 257 CSP. O výške náhrady trov odvolacieho konania nerozhodol s tým, že o nich rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

6 Proti výroku rozhodnutia odvolacieho súdu o nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie podľa § 420 písm. f/ CSP s poukazom na to, že odvolací súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné tiež proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

7 Dovolateľka poukázala na to, že povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa strane sporu odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Princípu práva na spravodlivý proces zodpovedá právo účastníka na určitú kvalitu súdneho rozhodnutia a povinnosť súdu svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, pričom sa musí vysporiadať so všetkými relevantnými námietkami, uplatnenými účastníkmi konania, a to spôsobom zodpovedajúcim miere ich závažnosti.

8 Dovolateľka poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ÚS SR“) sp. zn. I. ÚS

387/2019 z 2. apríla 2020, z ktorého vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu v otázke nároku na náhradu trov konania je konečným rozhodnutím, ktoré treba považovať za rozhodnutie preskúmateľné v dovolacom konaní v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

9 Upriamila ďalej pozornosť na to, že žiadala, aby pri rozhodovaní o trovách konania bola ako okolnosť hodná osobitného zreteľa zohľadnená tá skutočnosť, že žalobkyňa predmetný spor nespôsobilá, nijako sa nepodieľala na jeho trvaní a ani sa v obchodnom vzťahu so žalovanou nedopustila žiadneho protiprávneho konania. Počas celého trvania sporu (takmer 19 rokov) žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno na všetkých úrovniach dokazovania, ktoré súdy oboch inštancií opakovane požadovali. Napriek tomu, že dokazovanie bolo doplnené vo všetkých bodoch, ktoré odvolací súd vo svojich rozhodnutiach požadoval, tento rozhodol rozsudkom sp. zn. 21Cob/11/2020 z 30.06.2020 tak, že mandátna zmluva zo dňa 10.03.1997 a zmluva o spolupráci pri obsadzovaní hotela Máj, uzavretá dňa 15.03.1997, sú neplatné ex tunc, pričom žiadny z vykonaných dôkazov požadovaných v predchádzajúcich rozhodnutiach odvolacieho súdu nesmeroval k dokazovaniu platnosti alebo neplatnosti týchto zmlúv. Súd tak dňa 30.06.2020 dospel na základe absolútne totožných dôkazov k opačnému právnomu záveru, aký mal v priebehu celého konania, keď danú vec odvolací súd posudzoval predtým už dvakrát. Odvolací súd žiadosť žalobkyne nezohľadnil a ani sa nevyjadril, prečo ju považuje za irelevantnú, resp. neodôvodnil, prečo dospel k záveru, že spor spôsobilá žalobkyňa napriek tomu, že podľa názoru samotného odvolacieho súdu to bola zjavne žalovaná, ktorá dňa 10.03.1997 uzavrela neplatnú mandátну zmluvu. Žalobkyňa nebola účastníkom tejto mandátnej zmluvy, takže nemohla ovplyvniť jej obsah, resp. jej náležitosti. Je presvedčená, že z pohľadu rozhodovania o náhrade trov konania existujú za danej situácie okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré mal súd v zmysle § 257 CSP prihliadnuť a nepriznať stranám nárok na náhradu trov konania.

10 Ako ďalšiu okolnosť osobitného zreteľa dovolateľka uviedla svoju nepriaznivú ekonomickú situáciu z dôvodu aktuálne celosvetovej situácie vyvolanej vírusovým ochorením COVID-19 a následnými opatreniami vlády Slovenskej republiky. Uviedla, že je malá právnická osoba, ktorá svoje obchodné aktivity vykonáva bezvýhradne v oblasti ubytovacích a reštauračných služieb a s tým súvisiacich služieb v hoteli Máj v Piešťanoch, pričom prevažnú časť jej klientely tvoria hostia zo zahraničia. Práve nepriaznivá ekonomická situácia je hlavným dôvodom, prečo nie je v jej finančných možnostiach pokračovať v spore a podať dovolanie aj proti rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej (výrok I.).

11 Na základe vyššie uvedeného dovolateľka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) povolil odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia o trovách konania a zároveň rozhodol tak, že účastníkom konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa neprizná právo na náhradu trov konania, alebo aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12 K dovolaniu žalobkyne zaslala žalovaná písomné vyjadrenie, v ktorom navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalobkyne odmietol ako neprípustné.

13 Uviedla, že pokiaľ dovolateľka vytýkala odvolaciemu súdu nedostatky odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, má za to, že údajná nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia nezakladá prípustnosť dovolania (R 2/2016, R 111/1998).

14 Skutočnosti tvrdené v dovolaní (časť III.) sú pre rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania irelevantné. Jedine žalobkyňa je tou, ktorá podaním príslušných žalôb spôsobila tento spor a v úmysle obohatiť sa na žalovanej podpísala príslušnú mandátnu zmluvu s treťou osobou, ktorá nemala oprávnenie konať v mene žalovanej. Túto skutočnosť si pritom mohla preveriť v obchodnom registri z výpisov žalovanej a obchodnej spoločnosti CKSK, a.s.

15 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpenou v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a

contrario) najskôr skúmal, či dovolanie je procesne prípustné.

16 Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

17 Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo, ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18 Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súd ešte nebola vyriešená, alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

19 Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až písm. n/.

20 Podľa § 357 písm. m/ CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

21 Podľa § 431 ods. 1, 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

22 Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1, 2 CSP).

23 Úspešné uplatnenie dovolania je podmienené primárnym záverom odvolacieho súdu, že tento mimoriadny opravný prostriedok je procesne prípustný, pričom až následne, sekundárnym záverom odvolacieho súdu je, že dovolanie je aj dôvodné. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému primárnemu záveru, platná právna úprava mu neumožňuje postúpiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť k posúdeniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska vecnej správnosti, resp. nesprávnosti.

24 Pokiaľ dovolateľka vyvodzovala prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, dovolanie nie je prípustné, čo *expressis verbis* vyplýva z odseku 2 citovaného ustanovenia, keďže v prípadoch uvedených v § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné dovolanie, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až písm. n/ CSP, t. j. aj o odvolaní proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania (§ 357 písm. m/ CSP). S poukazom na uvedené dovolací súd uzaviera, že v posudzovanom prípade nie je dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

25 Dovolateľka vyvodzovala prípustnosť dovolania ďalej aj z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. Túto vadu videla v tom, že odvolací súd pri rozhodovaní o trovách konania (prvoinštančného a odvolacieho) nevzal do úvahy ňou tvrdené okolnosti hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, a to, že daný spor nespôsobilá, nijako sa nepodieľala na jeho trvaní (a tým aj na vzniku trov) a ani v obchodnom vzťahu so žalovanou sa nedopustila žiadneho protiprávneho konania. Odvolací súd podľa jej názoru pochybil, keď sa vôbec nevyjadril k tomu, prečo žiadosť žalobkyne v zmysle § 257 CSP považoval za irelevantnú, resp. neodôvodnil, prečo dospel k záveru, že spor spôsobilá žalobkyňa. V tomto smere namietala nedostatočné a nepreskúmateľné rozhodnutie odvolacieho súdu vo výroku o trovách konania.

26 Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody osobitného

zreteľa.

27 V posudzovanom prípade je dovolaním napadnutý II. výrok rozsudku odvolacieho súdu z 30.06.2020, ktorým odvolací súd priznal žalovanej voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na uznesenie Veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. IVOBdo/2/2021 z 29. septembra 2021, z ktorého vyplýva, že „za rozhodnutie, ktorým sa konanie pred odvolacím súdom o danej otázke končí pre účely posudzovania vád zmätočnosti v zmysle ust. § 420 CSP, možno považovať rozhodnutie, ktorým odvolací súd rozhodol o odvolaní proti výroku o náhrade trov konania, keďže uznesenie o náhrade trov konania je rozhodnutím o otázke, ktorej vyriešenie sa týmto uznesením končí“. Uznesenie Veľkého senátu nadväzuje na rozhodovaciu prax ÚS SR, a to nález sp. zn. I. ÚS 387/2019 z 2. apríla 2020 a uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 275/2018 z 15. augusta 2018.

28 Z vyššie uvedeného je tak zrejmé, že uznesenie odvolacieho súdu o nároku na náhradu trov konania je potrebné považovať za rozhodnutie, ktorým sa konanie o tomto nároku končí, a teda je proti nemu prípustné dovolanie v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

29 Ustanovenie § 420 písm. f/ CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktorý sa vymyká zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnejmu rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky. Ide napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu, a pod.

30 Dovolací súd poukazuje aj na nálezy ÚS SR sp. zn. III. ÚS 314/2018 z 13.11.2018 a sp. zn. II. ÚS 120/2020 z 21.01.2021, z ktorých o. i. vyplýva, že podstatou odôvodnenia súdneho rozhodnutia je vysvetlenie, objasnenie a „obhájenie“ toho, ako súd procesne postupoval (vrátane toho, ako rozhodol) a ako také nemôže byť od doterajšieho procesného postupu oddelené. Rozhodnutie je vyvrcholením procesného postupu súdu a samotné súdne rozhodnutie je najdôležitejším procesným úkonom súdu. Súdne rozhodnutie preto musí byť považované za súčasť procesného postupu súdu“.

31 Aj v konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti, presvedčivosti a preskúmateľnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu, vrátane procesného rozhodnutia, za aké sa považuje aj rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania.

32 Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu ohľadne nároku na náhradu trov konania vyplýva, že odvolací súd priznal žalovanej voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, vychádzajúc z § 255 ods. 1 CSP, teda zásady zodpovednosti za výsledok. Zároveň konštatoval, že nezistil dôvody v zmysle § 257 CSP.

33 Z obsahu spisu vyplýva, že na pojednávaní konanom pred odvolacím súdom dňa 30.06. 2020 (č. I. spisu 1293-1297) právny zástupca žalobkyne po výzve odvolacieho súdu, aby strany zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci o. i. navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil a žalovanú zaviazal k znášaniu trov odvolacieho konania v celej výške, prípadne pri rozhodovaní o trovách konania zohľadnil skutočnosť, že tento spor nespôsobil žalobkyňa, nijako sa nepodieľala na jeho trvaní a ani v obchodnom vzťahu so žalovanou sa nedopustila žiadneho protiprávneho konania. Z hľadiska obsahu je potrebné uvedený návrh, prednesený na odvolacom pojednávaní, posúdiť ako návrh, aby odvolací súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania aplikoval § 257 CSP. V odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu však absentuje akékoľvek vysporiadanie sa s dôvodmi, ktorými žalobkyňa odôvodnila návrh na rozhodnutie podľa § 257

CSP, t. j. prečo ich odvolací súd nepovažoval za dôvody hodné osobitného zreteľa. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP), aj od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). V zmysle ustanovenia § 257 CSP súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu nahradiť trovy konania úspešnej strane, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojim zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Dôvody hodné osobitného zreteľa zákon bližšie neuvádza a výklad podmienok na aplikáciu § 257 ponecháva na súdnej praxi. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa (čo znamená výnimočne) súd prihliada k okolnostiam (osobným, majetkovým, sociálnym, resp. iným) strán sporu, ako aj k okolnostiam prejednávanej veci. Len v prípade, ak takéto okolnosti súd zistí, nemusí priznať (celkom alebo sčasti) nárok na náhradu trov konania tej strane sporu, ktorá mala vo veci úspech (či už plný alebo sčasti) a z tohto dôvodu jej vznikol nárok na náhradu trov konania voči neúspešnej strane sporu.

34 V posudzovanom prípade absentuje odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, prečo dôvody uvedené žalobkyňou vo väzbe na rozhodnutie o trovách konania nepovažoval odvolací súd za dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, čo zakladá nepreskúmateľnosť dovolaním napadnutého procesného rozhodnutia odvolacieho súdu o nároku na náhradu trov konania a zároveň zakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

35 Na základe vyššie uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľkou namietaná vada zmätočnosti zakladá nielen prípustnosť, ale aj dôvodnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Dovolací súd preto rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutom II. výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 450 CSP). Úlohou odvolacieho súdu bude opätovne rozhodnúť o nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, pričom odvolací súd sa bude opätovne zaoberať procesným návrhom žalobkyne na aplikáciu § 257 CSP a (ne)existenciu dôvodov pre aplikáciu § 257 CSP odôvodní vo svojom rozhodnutí.

36 Vzhľadom na zrušenie napadnutého rozhodnutia dovolací súd už nerozhodoval o návrhu na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

37 V novom rozhodnutí odvolací súd rozhodne aj o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

38 Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.